

Дорогі й Шановні Парафіяни!

Через кілька днів будемо святкувати світлий та величний Празник Христового Воскресіння. В своєму Великодньому слові св. Іван Золотоустий такими словами звернувся до присутніх вірних: *“Хто побожний і боголюбивий, нехай радіє цим величним і світлим святом.... Хто потрудився постом, нехай сьогодні отримає нагороду.... Багаті й бідні веселіться разом! Господня трапеза готова - розкошуйте всі! Пасха свята - нехай ніхто не виходить голодним“!*

В Празник Христового Воскресіння заставно, передовсім, трапезу нашої душі, щоб достойно привітати Воскреслого Христа! Він бо ради нас і ради нашого спасіння - нашого вічного щастя - став людиною, перетерпів страшну смерть і як Бог славно воскрес з мертвих, щоб нам запивнити життя в щасливій вічності.

Наша воскресна радість буде ще сильнішою, коли не забудемо, що святкуємо світле Воскресіння Христове разом з Україною та всіма нашими рідними в Україні. Може бути, що деякі з Вас святкують це світле Свято по-перший раз без своїх найближчих (батьків, сестер, братів...), але нехай Вам буде потіхою, що Ви знайшли в чужому краю рідну церковну родину - нашу парафію св. Юрія Переможця - цей малий острів рідного краю, в якому ми відчуваємось як в себе вдома. Ми святкуємо й радіємо з нашими рідними і всім народом в Україні, а рівнож і уболюємо над труднощами, бо це наш, Богом нам даний, рідний край. Свідомість вірності християнським засадам, своїй рідній Церкві і народові; вірності не тільки словної, але опертої на ділах, хай буде нам всім нагородою від Воскреслого Христа Господа.

Багаті скарби, яких ми прийняли від наших батьків: віру в Бога, любов та щиру прив'язаність до своєї св. Церкви, нашого рідного обряду, беззастережену відданість рідній традиції - ці багаті скарби ми зобов'язані передати й нашим дітям, бо самотою ці дорожочинні скарби нам допоможуть заховати себе від денаціоналізації та втечі до чужих.

Тут на землі ми маємо певні завдання: служити Господу Богу й так випросити собі Божого милосердя, по якому Він нас прийме в своє небесне життя, а дальше завдання - це любити свій нарід і дорожитися своєю духовною та національною спадщиною. Мандруючи цією дорогою, ми зможемо, в кінці, разом зі св. апостолом Павлом сказати: **“Я боровся доброю борнею, скінчив біг - віру зберіг. Тепер же приготований мені вінок справедливості, що його дасть мені того дня Господь, справедливий Суддя; та не лише мені, але всім тим, що з любов'ю чекали на його появу“** (II Тим. 4,7-8), бо життя - це безнастанна боротьба. Тому труднощам не треба дивуватися, а саме в труднощах ми зможемо виявити свою віру і вірність Святим Ідеалам. Христос Господь, що сам перейшов Голготу й славно воскрес буде для нас всеоживляючою силою, що допоможе нам витривати аж до кінця.

Нехай радість світлого Воскресіння Христового стане нашим добром та радістю нашого життя, а Христос Господь обдарує нас цією радістю за нашу вірність Йому - нашому Богові й Спасителеві.

Воскресні дзвони незалежної України розноситимуть по всій Україні радісну вістку воскресіння Христа й воскресіння та життя нашої Церкви. Радіймо й ми бо воскресіння Ісуса Христа - Спасителя є запорукою нашого власного воскресіння.

Дорогі й Шановні Парафіяни! Зі світлим Празником Воскресіння Христового, найщиріші побажання; нехай Воскреслий Христос благословить Вас усіх та обдарує Вас духовною силою в дорозі до вічності.

Весело й радісно святкуйте!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

З пошаною та відданістю, Ваш парох

Великдень, 2013 року

о. Антін Тарасенко